

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 5 lutego 2024 r.

Pozycja 12

POSTANOWIENIE

z dnia 6 grudnia 2023 r.

Sygn. akt Ts 33/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Michał Warciński – przewodniczący
Rafał Wojciechowski – sprawozdawca
Jarosław Wyrembak,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 30 sierpnia 2023 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej Przedsiębiorstwa Wielobranżowego [...] spółki jawnej,

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnić zażalenia.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 lutego 2023 r. (data nadania) Przedsiębiorstwo Wielobranżowe [...] spółka jawna (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru, zakwestionowała zgodność pkt 1 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 grudnia 2016 r. o sygnaturze SK 7/15 (Dz. U. poz. 2209) rozumianego w jednolitej linii orzeczniczej Naczelnego Sądu Administracyjnego w ten sposób, że ma on charakter interpretacyjny i należy go wyklądać w powiązaniu z pkt 2-4 tego wyroku, w konsekwencji art. 65 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym można również stosować w okresie przed 15 września 2005 r. – z art. 20, art. 22, art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 31 ust. 3, art. 2, art. 84, art. 79 ust. 1 i art. 190 Konstytucji.

Postanowieniem z 30 sierpnia 2023 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) uznając, iż nie spełnia ona określonego w art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK wymogu określenia kwestionowanego przepisu ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącej określonych w Konstytucji i w stosunku do którego skarżąca domaga się stwierdzenia niezgodności z Konstytucją. Trybunał wyjaśnił, że punkt sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego nie jest przepisem ustawy ani przepisem innego aktu normatywnego, a sam wyrok Trybunału nie

jest ustawą ani aktem normatywnym. Przypomniawszy również, że orzeczenie o niezgodności całości lub części ustawy lub innego aktu normatywnego odnosi skutek w postaci utraty mocy obowiązującej derogowanej regulacji prawnej, lecz mimo publikacji w Dzienniku Ustaw samo nie stanowi ustawy ani aktu normatywnego, ponieważ nie zawiera norm generalnych i abstrakcyjnych, a w postępowaniu w trybie skargi konstytucyjnej jedynie przesądza w przedmiocie konstytucyjności aktu normatywnego zawierającego takie normy. W ocenie Trybunału przedmiotem kontroli skarżąca nie uczyniła też przepisów aktów normatywnych, które w określonym zakresie zostały derogowane mocą wskazanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, nie sformułowała także wobec nich zarzutu tzw. wtórnej niekonstytucyjności.

Pismem z 7 września 2023 r. (data nadania) skarżąca wniosła zażalenie na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. W uzasadnieniu wskazała, że kwestionowany pkt 1 wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 6 grudnia 2016 r. o sygnaturze SK 7/15 (Dz. U. poz. 2209), ma charakter normy derogacyjnej oraz stanowił przedmiot wykładni przeprowadzonej w uzasadnieniu wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]), wydanego w sprawie objętej złożoną skargą konstytucyjną. Zdaniem skarżącej „niecelowe i nieuzasadnione byłoby poddanie badaniu konstytucyjności, jak tego oczekuje w zaskarżonym postanowieniu TK, ponownie art. 65 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (...), skoro TK wydał już w tym zakresie jednoznaczne derogacyjne rozstrzygnięcie”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał w składzie trzech sędziów rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK).

Podniesione w zażaleniu skarżącej zarzuty nie podważają podstaw odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Okoliczność ta w sposób jednoznaczny wyklucza dopuszczalność przeprowadzenia kontroli konstytucyjności orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Oceny tej nie zmienia ogłoszenie orzeczenia we właściwym organie urzędowym na zasadzie art. 190 ust. 2 Konstytucji. Orzeczenie w przedmiocie konstytucyjności aktu normatywnego lub jego części samo w sobie nie stanowi bowiem aktu normatywnego w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, lecz jednostkowy akt zastosowania prawa odnoszący skutek względem kwestionowanego aktu normatywnego lub jego części. Wbrew twierdzeniom podniesionym w zażaleniu, przedmiotem wykładni przeprowadzonej w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]) nie był wyrok Trybunału Konstytucyjnego, lecz norma prawna odczytywana z treści przepisu ustawy podatkowej w zakresie, w jakim uznana została za niekonstytucyjną. Jednak mimo wezwania do usunięcia braków formalnych skargi w trybie art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK, skarżąca konsekwentnie utrzymywała, iż domaga się stwierdzenia niekonstytucyjności, nie przepisu uznanego wyrokiem Trybunału za częściowo (zakresowo) niekonstytucyjny, lecz wyroku Trybunału stwierdzającego tę niezgodność. Tymczasem kontrola konstytucyjności orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego jest niedopuszczalna (zob. postanowienie TK z 18 kwietnia 2018 r., sygn. SK 15/16, OTK ZU A/2018, poz. 18).

W tym stanie rzeczy wniesione zażalenie nie podważyło podstaw odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu, dlatego Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.